

- 2) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunki określające płatności dokonywane w stałych ratach zaliczane w pierwszej kolejności na poczet odsetek oraz przewidujące przedłużenie okresu obowiązywania umowy i zwiększenie wpłat w celu spłaty salda konta, mogącego ulec istotnemu zwiększeniu w wyniku zmian kursów walutowych, stwarzają znaczącą nierównowagę praw i obowiązków stron umowy, w szczególności w zakresie, w jakim narażają one konsumenta na nieproporcjonalne ryzyko kursowe?
- 3) Czy art. 4 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że prosty i zrozumiały charakter warunków umowy kredytu denominowanego w walucie obcej, a spłacanego w walucie krajowej, powinien być oceniany z odniesieniem, na dzień zawarcia umowy, do przewidywalnego kontekstu ekonomicznego, a w niniejszej sprawie do skutków, jakie trudności ekonomiczne w latach 2007-2009 wywarły na zmiany kursów walutowych, z uwzględnieniem kompetencji i wiedzy podmiotu zawodowo udzielającego kredytów i jego dobrej wiary?
- 4) Czy art. 4 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że wspomniany przepis wymaga, aby prosty i zrozumiały charakter warunków umowy kredytu denominowanego w walucie obcej, a spłacanego w walucie krajowej, był oceniany poprzez zbadanie, czy kredytodawca posiadający zawodowe kompetencje i wiedzę przekazał konsumentowi informacje, w szczególności wyliczenia, o wyłącznie obiektywnym i abstrakcyjnym charakterze, nieuwzględniające kontekstu ekonomicznego mogącego mieć wpływ na zmiany kursów walutowych?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r. w sprawie
T-64/18, Alfamicro/Komisja, wniesione w dniu 21 sierpnia 2019 r. przez Alfamicro - Sistemas
de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda.**

(Sprawa C-623/19 P)

(2019/C 348/14)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alfamicro - Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (przedstawiciele: G. Gentil Anastácio i D. Pirra Xarepe, adwokaci, oraz M. Stock da Cunha, advogada estagiária)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu wydanego w sprawie T-64/18, (¹)
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2017) 8839 z 13/12/2017,
- Obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca przyjmuje, że okolicznością powodującą powstanie wierzytelności umownej jest sama umowa. W konsekwencji, jeżeli Komisja mogła odliczyć w skardze swoje roszczenia, lecz nie uczyniła tego, nie może po wydaniu wyroku wystawiać not debetowych dotyczących wierzytelności bieżących.

Komisja działała z nadużyciem władzy.

W wyroku (T-831/14) (²) Sąd orzekł o wierzytelności Komisji wynikającej z subwencyjnej, a nie jak w niniejszej sprawie Sąd orzekł błędnie o niekwalifikujących się kosztach dotyczących okresu objętego audytem.

Z sentencji wyroku wydanego w wyniku skargi (T-831/14) nie wynika żadne ograniczenie ani w odniesieniu do wierzytelności, ani w odniesieniu do okresu czy kosztów.

Jedyne zobowiązanie, wierzytelność wynikająca z umowy o subwencjonowanie, stanowi jedyny tytuł egzekucyjny.

Nie ma sensu, aby Sąd ustalał ostatecznie wierzytelność, aby później wierzyciel ostatecznie podnosił, że nie zostały wliczone wszystkie kwoty.

Jeżeli przedmiotem skargi jest wierzytelność umowna przysługująca Komisji wobec dłużnika, właściwość Sądu do ustalenia wierzytelności wyklucza uprawnienie Komisji do wystawiania tytułów, które przewyższają wyrok.

⁽¹⁾ EU:T:2019:453.

⁽²⁾ zob. sprawa C-14/18 P

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 18 czerwca 2019 r. w sprawie T-624/15, European Food i in./Komisja, wniesione w dniu 27 sierpnia 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-638/19 P)

(2019/C 348/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, Agent, P.J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: European Food SA, Starmill SRL, Multipack SRL, Scandic Distilleries SA, Ioan Micula, Viorel Micula, European Drinks SA, Rien Drinks SA, Transilvania General Import-Export SRL, West Leasing International SRL, Królestwo Hiszpanii i Węgry

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 18 czerwca 2019 r. w sprawach połączonych T-624/15, T-694/15 i T-704/15, European Food i in./Komisja ⁽¹⁾;
- oddalenie części pierwszej zarzutu pierwszego i części pierwszej zarzutu drugiego podniesionych w sprawie T-704/15;
- oddalenie części pierwszej i drugiej zarzutu drugiego podniesionego w sprawach T-624/15 i T-694/15;
- przekazanie spraw połączonych T-624/15, T-694/15 i T-704/15 Sądowi do ponownego rozpoznania w celu zbadania zarzutów, które nie zostały jeszcze rozpatrzone;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym odwołania Komisja podnosi, że Sąd naruszył prawo poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 108 TFUE lub rozdziału 2 załącznika V do aktu o przystąpieniu Rumunii ⁽²⁾, a także poprzez błędną prawną kwalifikację okoliczności faktycznych polegającą na stwierdzeniu, że Komisja nie była uprawniona do wydania zaskarżonej decyzji ⁽³⁾.